

[Arne Bjerregaard]

Jeg er glad for at notere mig, at hr. Erhard Jakobsen i dag som ved alle andre lejligheder er i salen.

Når hr. Erhard Jakobsen siger, at det, man nu går med til, er det, CD altid har stået for, vil jeg sige, at det er muligt, men det er ikke i overensstemmelse med det, CDs ordfører sagde ved førstebehandlingen; det er det, jeg prøver at føre frem. Med hensyn til at disse ændringer skulle få nogen som helst betydning for den, der går ned i løn – jeg går ikke ud fra, at hver enkelt person skal tilgodeses med hensyn til reallønnen – hvad hjælper det, hvis man bliver arbejdsløs? Den real-lønsklausul, man har fået indføjet, har ingen indflydelse, så det, man ved første behandling fremførte som et problem, har man ikke løst. Nu kommer man bare og påstår, at man har løst dette problem, og så regner man med, at man får en landbrugsdebat i morgen, og så skal man fremføre saglige argumenter.

Jeg har efterhånden været i dette ting i 8 år eller lidt mere, og jeg er nødt til at erkende, at saglige argumenter ikke hjælper ret meget herinde – der er ikke andet end klemmer, havde jeg nær sagt, der hjælper. Der er ikke andre muligheder end at sørge for at være med i den øjeblikkelige situation, hvor tingene sker, for at få det frem, som man ønsker skal frem. Vi kan lige så godt indrømme straks, at saglige argumenter hjælper ikke herinde, det vil hr. Stubkjær Pedersen nok blive klar over. Derfor var det vores forpligtelse, vi, der ønskede at gøre noget for landbruget, netop i denne situation at sørge for, at regeringen blev holdt til ilden og fik gjort noget for landbruget i stedet for at skubbe det ud. Hr. Erhard Jakobsen burde vide, at den eneste måde, man kan løse den slags problemer på ret hurtigt, er at sørge for at kæde problemerne sammen.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg er ikke rigtig klar over, om denne bemærkning er rettet til den unge løve eller til den gamle løve, men det er for så vidt lige meget, for diskussionen om landbruget synes jeg trænger til lidt opklaring.

Om lidt vedtager vi et ændringsforslag til lovforslaget om indeksfinansiering, som åbner mulighed for, at det almennyttige byggeri kan omprioritere inden for en ramme, der

løseligt anslået er af størrelsesordenen 5 mia kr. Jeg vil godt spørge CD: hvilket omprioriteringsomfang har CD i sine forhandlinger med regeringen, socialdemokratiet, sikret sig at der er mulighed for at gennemføre for landbruget? Det er jo ret så afgørende for vurderingen af en landbrugsløsning, at der overhovedet er plads til en omprioritering for landbruget, men jeg har ikke hørt noget som helst om, at centrum-demokraterne i deres forhandlinger har sikret sig, at et omprioriteringsomfang som det, der er behov for, faktisk er muligt.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Dræbye ved jo udmærket godt, at det bedste pres, der kan lægges på regeringen, er, at 6 partier uden om regeringspartiet går sammen om at lægge pres på regeringen. Men hr. Dræbye har ikke rigtig været til at finde i de forhandlinger, der har været ført; det er ganske vist ikke med regeringen, det kan det af gode grunde jo ikke være.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Hr. Dræbye for en kort bemærkning, og så fortsætter vi ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Hr. Erhard Jakobsen er godt på vej til at bruge de samme penge to gange. Jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål. Hr. Erhard Jakobsen stemmer om lidt for, at der skal åbnes omprioriteringsmulighed for det almennyttige byggeri inden for noget, der løseligt anslået er af størrelsesordenen 5 mia kr. Hvilket omprioriteringsomfang har hr. Erhard Jakobsen sikret sig at der er mulighed for for landbruget?

Arne Melchior (CD):

Jeg er uenig med hr. Arne Bjerregaard i, at saglige argumenter ikke har nogen værdi i dette hus, men naturligvis, hvis man er så frelst, at man er sikker på, at man er den eneste, der benytter saglige argumenter, medens alle modargumenter eller andre argumenter er usaglige, så kan det selvfølgelig godt se sådan ud for den, der kigger gennem sådanne briller.